

Ureja uredniški
odbor — Glavni
in odg. urednik
Jože Stular —
tel. 22-111, lok.
82 — Tisk in
klišej CP »Go-
renjski tisk«

Sava



GLASILO DELOVNEGA KOLEKTIVA TOVARNE GUMIJEVIH IZDELKOV SAVA KRANJ

LETO VII. — STEVILKA 6

KRANJ, 24. MAREC 1967

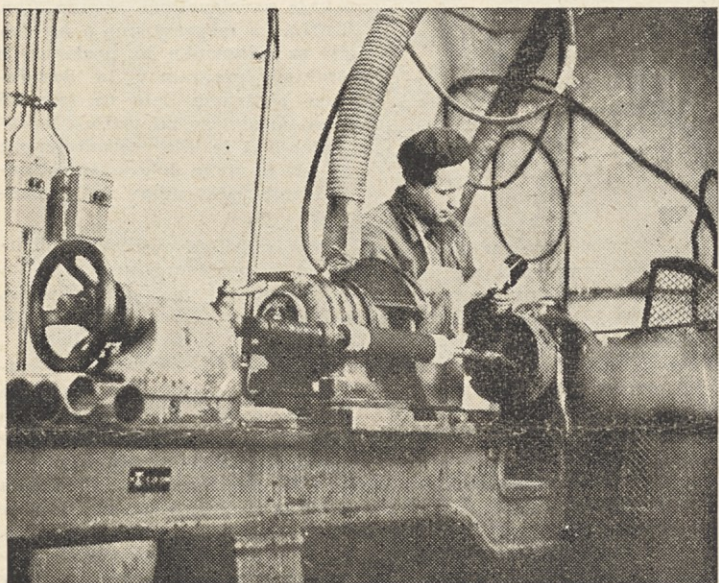
MI IN SKUPNOST

V letu 1965 in 1966 so podjetja nič kolikokrat opozarjala vse pristojne občinske, republiške in zvezne organe o stanju, v katerem se nahaja gumarska industrija. Ker je v naši državi le malo potrebnih surovin za našo predelavo, je industrija gume v glavnem orientirana na uvoz reprodromateriala, zato smo predvsem zagotovili potrebna devizna sredstva za nakup surovin in uvoza. S tem smo napravili tudi vse potrebne analize in ocenili potrebe na domačem trgu. Na 92.000 ton gumijevih izdelkov. Za zagotovitev te proizvodnje bi potrebovali 27.936.295 \$ deviznih sredstev, od tega 22.280.000 \$ iz konvertibilnega področja. Da je bila naša analiza točna, se vidi iz tega, ker smo v lanskem letu v naših tovarnah

vseh ostalih faktorjev, ki so s tem povezani. Po izvršenih proračunih bi povečanje izkoriščenosti kapacitet od 65 na 71 % zaradi degradativnega obnašanja fiksnih in relativno fiksnih stroškov v strukturi cene proizvoda omogočilo porast dohodka za 11,3 %. Če bi se povečala izkoriščenost kapacitet na 79 %, to je na 85.000 ton gotovih izdelkov, bi se povečala stopnja dohodka za 34 %. Uvodoma smo že navedli, da je naša država v tem času uvozila 21.024 ton gotovih gumijevih izdelkov v vrednosti 23.961.356 \$. Struktura tega uvoza je naslednja:

— pnevmatike ali	19.051 ton
— tehnične robe v vrednosti	19.292.854 \$
— obutve v vrednosti	1.541 ton
	4.380.315 \$
	432 ton
	288.187 \$

njegovega priliva v državo, iz katerih smo uvažali, kajti pri 65 % izkoriščenosti kapacitet, predstavljajo izvršeni uvoz gotovih izdelkov 30,6 % ustvarjene domače proizvodnje. Naša industrija je v glavnem tako imenovana spremljevalna industrija, kajti v glavnem predstavljajo naši proizvodi reprodromaterial za druge veje industrije, zaradi česar je tudi ta industrija povsod v svetu pretežno orientirana na zadovoljevanje potreb domačega trga. V ilustracijo navajam, da znaša izvoz gumijevih izdelkov v zahodni Nemčiji 14 %, Italiji 15,7 %, Japonski 4,5 % in ZDA 6,1 %. Naš izvoz v preteklem letu v višini 5.191 ton (Sava 1.165 ton) in vrednosti 4.578.908 \$ (Sava 1.052.737 \$) predstavlja 7,5 % (Sava 8,9) od realizirane proizvodnje. Iz teh podatkov je razvidno, da je nemogoče zahtevati, da bi polno izkoriščenost kapacitet iskali samo v izvozu, čeprav ga moramo še vedno povečevati. Opomniti moramo, da je tuji trg ne samo zaprt tržno področje, temveč tudi zaščiten z uvoznimi carinami in drugimi dajatvami. Medtem ko se uvozne carine in druge dajatve gibljejo na zapadu od 22 do 32 %, je med člani mednarodnih zapadnih zvez carina le od 2 do 6 % in so istočasno oproščeni vseh drugih dajatev. Ker mi te ugodnosti nimamo, ampak moramo upoštevati še dodatne visoke marže veletrgovine in detajlistov na teh področjih, je jasno, s kakšnimi težavami se srečuje plasma naših proizvodov na zapadno tržišče. Na drugi strani pa predstavlja zaščitna carina gotovih izdelkov v Jugoslaviji maksimalno 12 %. Opozoriti pa moram še na neko težavo. Večina izdelkov, ki jih proizvaja naša tovarna, je pod kontrolo Zveznega urada za cene. To nam kaže, da pri tej izkoriščenosti kapacitet in pri plafoniranih cenah nikakor ne moremo govoriti o zaslužku pri proizvodnji takih izdelkov. Poudariti pa moram, da se v odnosu na neto prodajno ceno, predvsem pnevmatike določenih dimenzij, dela izguba, ki je pa še vedno manjša od izgube, ki nastaja z uvozom pnevmatike. S tako visoko stopnjo neakumulativnosti in ob upoštevanju zakona o deviznem finanširanju in odloka o določanju robe, katere izvoz in uvoz je re-



Brušenje tesnil v obratu I

proizvedli 69.038 ton gotovih izdelkov, istočasno pa uvozili 21.140 ton gotovih izdelkov ter izvozili 5.190 ton izdelkov. Pri tem moramo računati, da je bilo v teku celega leta tudi veliko pomanjkanje določenih gumijevih izdelkov, ki jih industrija ni mogla narediti. Prezentirana analiza, ki smo jo posredovali pristojnim organom, je bila torej realna. Opozoriti pa moram, da so kapacitete možnosti industrije gume večje od izkazanih tržnih potreb, ter znašajo 43.018 ton pnevmatike, 46.424 ton tehnične robe ter 16.250 ton gumene obutve, skupno torej 105.692 ton. V letu 1966 je imela naša industrija zagotovljena naslednja devizna sredstva:

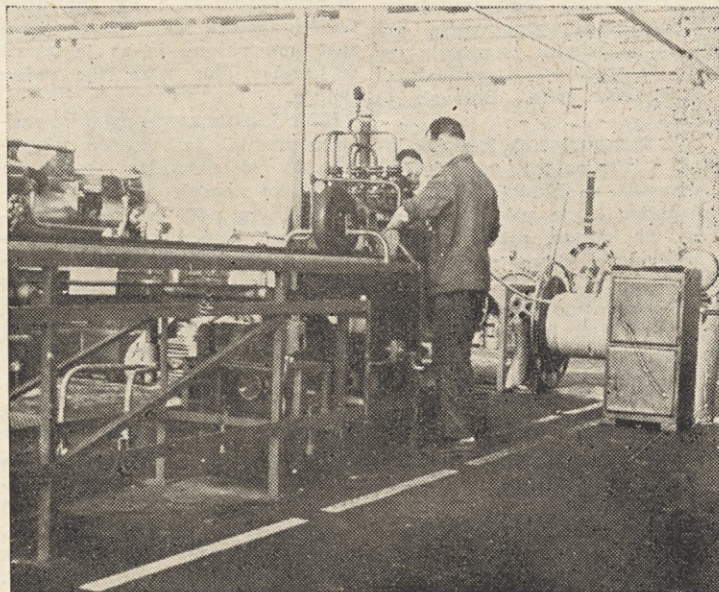
— konvertibilno področje	11.568.489 \$
(Sava 2.426.000 \$)	
— vzhodnoevropske države	2.913.291 \$
(Sava 500.000 \$)	
— ostali kliring	1.274.861 \$
SKUPAJ	15.756.641 \$

Poleg tega je gumarska industrija s sistemom oročanja in vezanega uvoza pridobila še okrog 2 milijona konvertibilnih sredstev (Sava 828.000 \$), tako da je bila na podlagi teh sredstev ustvarjena proizvodnja v iznosu 69.830 ton gotovih izdelkov, od česar odpade:

— na pnevmatiko	27.613 ton
(Sava 9.456 ton)	
— tehnično robo	27.616 ton
(Sava 3.671 ton)	
— obutev	13.809 ton

Iz tega je razvidno, da so bile kapacitete gumarske industrije Jugoslavije izkoriščene samo 65 %. Mislim, da ni treba še posebej poudarjati, da tako nizko izkoriščenost kapacitet ne more zagotoviti rentabilnosti proizvodnje in

kar pomeni povprečno po uvoženi toni 1.140.89 \$ ali 257,20 \$ vrednosti tonskega uvoza reprodromateriala proizvodov domače industrije. Res je, da bi računano po strukturi bila ta vrednost malenkostno večja, vendar še vedno daleč nižja od devizno izvršenega odliva za uvoz gotovih izdelkov. S temi dodatnimi deviznimi sredstvi bi lahko industrija gume bolj intenziv-



Oblaganje cevi na fleksibilnih jedrih

no izkoristila svoje razpoložljive kapacitete in zadovoljila ne samo potrebe naše države, temveč bi se lahko tudi intenzivneje in uspešneje vključila v mednarodno tržišče. Zaradi tako nizkega izkoriščenosti kapacitet pa je prišlo do občutne izgube narodnega dohodka na eni strani in omogočanja

gubljan, je jasno, da lahko pričakujemo kvečjemu zmanjšanje proizvodnje gumarske industrije v letu 1967 v primerjavi z letom 1966 in ne povečanje. Po izvršenih obračunih zadoščajo sredstva GDK, ki predstavljajo 90 % skupnega uvoza reprodromateriala, le za 66.672 (nadaljevanje na 3. strani)

Naš razgovor

Kvaliteta in nagrajevanje



Na vprašanja uredništva odgovarja Marjan Perpar dipl. ing.

Ker smo v zadnjem času prejeli v uredništvo nekaj vprašanj v zvezi s kvaliteto in nagrajevanjem — predvsem v avtopnevmatikarni — smo naprosili tov. Marjana Perparja, glavnega inženirja službe kontrole kakovosti za kratek razgovor o teh vprašanjih.

Vprašanje:

V letu 1966 je bilo v avtopnevmatikarni uvedeno nagrajevanje po kvaliteti na osnovi indeksov napak. Ali nam lahko poveste, kakšen vpliv je imelo tako nagrajevanje na kvaliteto gotovih izdelkov, oz. zakaj kvaliteta pnevmatike kljub omenjeni stimulaciji za boljše delo še vedno ni zadovoljiva.

Odgovor:

Če hočemo ocenjevati vpliv nagrajevanja na osnovi indeksov napak na kvaliteto gotovih izdelkov, moramo na vsak način polskati najprej bistvene faktorje, ki na splošno na kvaliteto proizvoda vplivajo. Teh je sicer več in bi se zato omejili le na najvažnejše. Upoštevati bi torej naslednje:

- a) material
- b) tehnologija
- c) oprema proizvodnje (strojni park)
- d) okolščine
- e) ljudje

Ne bi opisoval posameznih postavk, ker bi bila razprava o tem preobsežna in bi se le bežno dotikala vprašanja, na katerega želimo odgovoriti. Morda bi bilo ob kakli drugi priliki koristno tudi temu področju posvetiti več pozornosti.

Če sedaj pogledamo, kaj vse vpliva na kvaliteto, vidimo, da smo npr. z nagrajevanjem konfekcionerjev avtoplaščev na osnovi indeksov posegli le v eno področje, in sicer v tehnologijo, kjer pa smo želeli samo delo vskladiti s predpisi in tako zagotoviti večjo tehnološko disciplino. S tem pa ni rečeno, da je »tehnologija« sedaj že v redu. Napravili pa smo vendar velik korak naprej, kajti, če enkrat zagotovimo delo po predpisu, tedaj imamo šele možnost ugotoviti, če so predpisi popolnoma v redu, ali jih je potrebno popraviti. Vzroke za slabšo kvaliteto iščemo torej še naprej drugje, v kolikor smo gotovi, da pri samem delu ni odstopanja od tehnologije. Iskati jih moramo v materialu, stroju, še vedno v tehnologiji — predpisu itd.

Vse to zahteva zelo dosledno in sistematično delo; iz tega pa vidimo, da se samo delo po predpisu, to je pridrževanje tehnološke discipline, še ne odraža nujno na gotovem izdelku, čeprav je to na vsak način pogoj za dvig kvalitete.

Vprašanje:

V odgovoru na prejšnje vprašanje ste omenili, da ni nujno, da se zagotovitev tehnološke discipline odraža na kvaliteti gotovega izdelka. Torej nimate podatkov, ki bi potrjevali, da je imelo nagrajevanje po omenjenem principu pozitiven vpliv na kakovost.

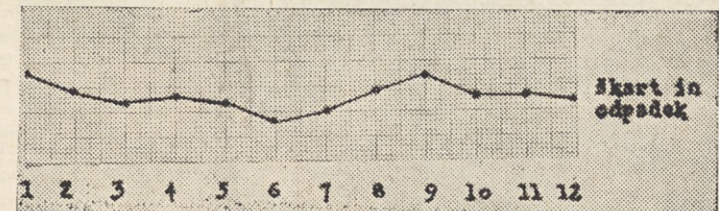
Odgovor:

Res sem omenil, da ni nujna posledica zagotovitve tehnološke discipline boljša kvaliteta gotovih izdelkov, vendar pa nam kažejo statistični podatki, da je kvaliteta potniških in tovornih plaščev v letu

DIAGRAM GIBANJA KVALITETE POTNIŠKIH AVTOPLAŠČEV 1966



1966 zelo porasla v obdobju ponovnega uvajanja statistične kontrole in nagrajevanja po kvaliteti dela. Tako imamo močan porast I. kvalitete v februarju in marcu, ko se je pripravljalo in pričelo z nagrajevanjem v oddelku konfekcije, nadaljni porast kvalitete pa v juniju



in juliju, ko se je pričelo s pripravami za nagrajevanje pri vulkanizaciji in s kontrolo vulkanizacije. V tem obdobju je opaziti tudi znaten padec procenta škarta in odpadka.

Vprašanje:

Omenili ste, da se je v določenih mesecih kvaliteta dvignila in da to obdobje sovpada z nagrajevanjem oz. pripravami za nagrajevanje. Ali mi lahko poveste, zakaj je v nekaterih drugih mesecih kvaliteta potniške pnevmatike kljub omenjeni stimulaciji za boljše delo še vedno nezadovoljiva?

Odgovor:

Omenil bi samo najvažnejše vzroke za slabšo kvaliteto v mesecu aprilu in maju in to: selitev potniške konfekcije v TH v mesecu aprilu, zaradi česar je potekal transport polizdelkov v zelo neugodnih pogojih (nadaljevanje na 3. strani)

Poslovno - tehnično sodelovanje

Dosedanje sodelovanje gumarskih podjetij Tigar — Borovo in Sava kaže, da republiške in občinske meje niso ovira za medsebojno sodelovanje treh največjih jugoslovanskih podjetij. Tudi gumarji se zavedajo, da je za kvalitetnejšo in cenejšo velikoserijsko proizvodnjo ter za uspešen nastop na tujem trgu potrebno, da se med seboj povezujejo.

Prav tako je iz razprav zborov delavcev po delovnih enotah, ki so bile prejšnji mesec v našem podjetju, razvidno, da člani kolektiva pravilno pojmujejo sodelovanje v gumarski panogi. Upravni odbor podjetja je razpravljal o

V začetku februarja letos so se v Kranju sestali predstavniki vseh 3 prej omenjenih podjetij in sklenili, da se glede na nerešena vprašanja v zvezi s kreditno monetarnim sistemom, režimom cen in zunanjetrgovinskim sistemom ter glede na razprave v kolektivih dosedanje sodelovanje krepí postopno. Sklene naj se splošna, to je generalna pogodba o poslovnno-tehničnem sodelovanju med podjetji, s posebnimi konkretnimi pogodbami pa se naj natančno določi način sodelovanja na posameznih področjih (npr. znanstveno — raziskovalno delo, prodaja, nabava, planiranje, ipd.). Dolžno



Posnetek z enega zadnjih razgovorov v Kranju

tem na eni svojih zadnjih sej in menil, da je treba sodelovanje postaviti na čvrste osnove, da bomo pridobili potrebne izkušnje. Dosedanji sklepi oziroma dogovori so bili namreč bolj načelni. S pogodbo o poslovnno-tehničnem sodelovanju naj se določi, na katerih področjih bomo sodelovali in kakšne bodo organizacijske oblike. Upravni odbor je menil, da je potrebno točno določiti, kakšne bodo posledice (sankcije), če bo kateri od partnerjev prekršil skupni dogovor in kako bo organizirano nadzorovanje, to je, kontrola, ali vsi partnerji v redu izpolnjujejo svoje obveznosti.

sti pogodbenih strank morajo biti točno določene, na osnovi rezultatov takega sodelovanja pa bodo kolektivi lahko v bodoče utemeljeno razpravljali in odločali o nadaljnjih oblikah sodelovanja.

Splošno pogodbo, o kateri so se pogovarjali predstavniki vseh treh podjetij in o kateri je razpravljala tudi upravni odbor, pravkar izdelujejo strokovne službe našega podjetja.

Združitev vseh treh podjetij v združeno podjetje za enkrat še ni uresničljiva, s poslovnno tehničnim sodelovanjem, določenim s pogodbami, pa bomo ustvarili osnovo za še tesnejše sodelovanje.

BORUT ŠNUDERL

Interni transport kot področje notranjih rezerv

Notranji transport je področje v procesu proizvodnje, kjer so notranje rezerve v organizacijskem in materialnem smislu zelo obsežne. Že enostavne rešitve nam nudijo možnosti visokih prihrankov.

Slabo organiziran notranji transport namreč povzroča trojno škodo: lastne stroške, nepravilno dostavo materiala in poškodbe surovin, polizdelkov ali izdelkov.



Prevoz zmesi v TH

*Majhna nezgoda,
huda
posledica*



Nezgode pri delu v jan. in feb.

Sedemnajst nezgod smo registrirali v januarju in februarju letošnjega leta. Če bomo šli skozi celo leto s takim elanom, kot smo začeli, bomo zelo prekoračili večletna povprečja. Res, da je bilo v zadnjih nekaj mesecih precej novo sprejetih delavcev, kateri se najpogosteje poškodujejo, nas pa to ne sme zavajati v misel, da so prav oni največji krivci nezgod, ampak so nam analize pokazale, da so vzroki drugod. V nadaljnjem navajamo kratke opise nezgod, iz katerih boste morda lahko tudi že sami izluščili vzroke.

V. B. iz valjarne II se je poškodoval 3. 1. Po končanem delu se je šel kopat v kopalnico. Med hojo pa mu je zaradi mokrih tal spodrsnilo, da je padel in si pri tem poškodoval levi kolik. Boloval je 2 dni.

D. F. iz avtopnevmatikarne se je poškodoval 10. 1. Pri pretakanju bencina iz soda v kanto mu je prazni sod padel na palec desne noge in ga poškodoval. Boloval je 15 dni.

K. R. iz avtopnevmatikarne se je poškodoval 19. 1. Pri previjanju ovojnega blaga ji je potegnilo palec desne roke med ovojno blago in ji ga poškodovalo. Bolovala je 12 dni.

A. F. iz mehanične delavnice I se je poškodoval 23. 1. V kanalu je v ležečem položaju varil odvodno parno cev (v oddelku za izdelavo vulkolana). Med varjenjem mu je iskra padla na obraz in ga opekla. Zaradi bolečine je zamahnil z roko, v kateri je držal varilno pištolo, mimo obraza in se s plamenom opeknil po čelu in licu. Boloval je 7 dni.

M. J. iz DE valjarne II se je poškodoval 24. 1. Po končanem

delu se je kopal v kopalnici. Mimo je prišel sodelavec in odprl pipo z vročo vodo. Ker je bil delavec že slečen pod tušem, se je opeknil po hrbtu. Boloval je 24 dni.

L. D. iz prevleke valjev se je poškodoval 1. 2. Na konfekcijski mizi je imela stojala, na njih pa 47 kg težak valj. Med konfekcioniranjem ga je ročno vrtela, pri tem pa je zdrsnil iz stojala ter padel na mizo in ji poškodoval sredinec elve roke. Bolovala je 17 dni.

D. V. iz trgovine se je poškodoval 8. 2. Pri nošenju avtoplaščev iz dvorišča v skladišče je stopil s pločnika, ki je visok približno 40 cm, na kamen, pri tem pa si je poškodoval desno nogo. Boloval je 8 dni.

Š. J. iz avtopnevmatikarne se je poškodoval 3. 2. Pri menjanju avtokorda pri diagonalnem stroju mu je železno vreteno padlo na

palec desne noge. Boloval je 4 dni.

P. R. iz nabavne službe se je poškodoval 9. 2. S sodelavci je nakladal gumene bale na kamion. Ko se je sklonil, da bi pobral novo balo, se je bala, ki jo je predhodno zagnal na avtomobil, zvalila nazaj na tla. Padla je poškodovancu na levo nogo in mu jo poškodovala. Boloval je 11 dni.

D. A. iz avtopnevmatikarne se je poškodoval 11. 2. Pri sejanju zmesi za avtozračnice mu je spodrsnilo, zato se je urezal v palec desne roke. Boloval je 4 dni.

S. F. iz avtopnevmatikarne se je poškodoval 10. 2. Ko je menjal kalupe na avtoklavu, se je kljuka za izpust pare obrnila tako, da mu je para brizgnila za rokavico in ga opekla nad zapestjem leve roke. Boloval je 15 dni.

K. P. iz prešanih izdelkov II se je poškodoval 9. 2. Pri obrezovanju vulkanizirane gumene plošče mu je zdrsnil nož, pri tem pa se je urezal v mezinec leve roke. Boloval je 9 dni.

S. S. in S. F. iz prešanih izdelkov II sta se poškodovala 14. 2. Surov material sta hotela stresti iz zaboja na dvovaljčnik. Pri tem se je zaboj zadel v ekshaustorsko ogrodje, ki je pritrdjeno na jarmih, zato jima je pritisnil enemu levo, drugemu pa desno roko ob segreti rotirajoči valj in jima jo poškodoval. Še vedno bolujeta.

S. A. iz mehanične delavnice II se je poškodoval 11. 2. Sodeloval je pri popravilu brizgalnega stroja. Med demontiranjem ohišja je držal za stroj, sodelavec pa je s kladivom udaril po labilnem vreteno tako, da se je le-ta malenkostno premaknil in pri tem uščipnil delavca v prstanec desne roke. Boloval je 7 dni.

R. M. iz nabavne službe se je poškodoval 21. 2. Stal je na približno 1 m visoko zloženih vrečah in jemal vreče iz še višje kladde ter jih podajal sodelavcu. Pri sestopu na tla je nerodno stopil in si poškodoval levi skočni sklep. Boloval je 11 dni.

G. J. iz avtopnevmatikarne se je poškodoval 28. 2. Pri zapiranju konfekcijskega bobna se je avtomat sam vklopil in ga je udaril v kazalec leve roke. Še vedno boluje.

Kdor je posamezne primere pazljivo prečital, je verjetno zaključil, da so neizogledno botrovala predvsem neurejena delovna mesta, delovna pota (prehodi, hodniki in neurejeno ročno orodje). Menim, da vsi ti faktorji spadajo v organizacijo dela in zato tudi lahko najdemo odgovor, kdo je pravzaprav tisti, ki bi moral bolj skrbeti za preprečevanje nezgod.

RUDI NADIŽAVEC

Za smotrni transport v Savi do slej ni bilo veliko narejenega. Sistematično in perspektivno se je to vprašanje reševalo edino v novih oz. rekonstruiranih oddelkih, kjer so bile v tem smislu ustrezno planirane tehnološke linije oz. transportne poti. Transportna sredstva, ki so jih doslej kupovali, so večinoma nameščali po delovnih enotah glede na potrebe, ki so jih vodje delovnih enot javljali brez temeljitih obrazložitvev. Nenačrtovitost dosedanjih transportnih sredstev se vidi predvsem v njihovi raznovrstnosti, izkoriščenosti oz. neizkoriščenosti enih in pomanjkanju drugih.

Ob koncu leta 1966 je bil na področju internega transporta narejen korak naprej. Delavski svet je potrdil finansiranje programa, po katerem bo podjetje postopoma reorganiziralo notranji transport. Transportna sredstva bodo mehanizirana. V ta namen je že kupljenih več viličarjev, ki bodo razporejeni po posameznih transportnih poteh. Postopoma bodo uvedene palete (podobne pričnam), ki bodo poleg tega, da so nujne pri prevozu z viličarji, omogočile zmanjšanje skladišnega prostora. Ta program, ki v glavnem rešuje le transport med enotami, ne pa znotraj njih, se je pokazal kot

Večji del so le obljube!

Smo pred volitvami odbornikov v občinske skupščine, poslancev v republiško in zvezno skupščino. Tudi volitve v SZDL so pred vrati. V januarju in februarju so volilci na zborih »obravnavali« delo skupščine, ostalih občinskih forumov ter odbornikov in poslancev. Slednjih skoraj ne.

Ne zatiskajmo si oči in povejmo, da so zbori volivcev opravili svoje delo — ob vsaki udeležbi. Pri nas npr. jih je prišlo na sklicani zbor 30 (trideset). Od 1.800 zaposlenih na področju volilne enote. Že nekaj let govore, da so zbori volivcev nesklepčni, da so na sestanek SZDL prišli le trije občani (na terenu). In tako dalje. V zadnjem času je postala priljubljena parola kvazi aktivistov, da je to posledica zmaterializiranih odnosov, pehanja za večjim standardom in že doseženega življenjskega (visokega) standarda. Trdijo tudi, da je mladina postala ali pa postaja indiferentna, nezainteresirana do družbenega in političnega dela.

Prav v tem obdobju, ko razpravljamo (?) o opravljenem delu občinske skupščine in njenem proračunu za l. 1967, ko se je slovenski tisk na široko razpisal, kaj bomo vse naredili, kakšne naloge čakajo novoizvoljene organe (npr. SZDL), ko razpravljamo o predlogih za odbornike in poslance, o strukturi programov in dosedanjem aktivnem delu na tem ali onem mestu, se mi vsiljuje vprašanje: Kaj je bilo res narejenega oz. kje je vidno delo (aktivno) posameznih odbornikov in poslancev?

Pred zadnjimi volitvami odbornikov in poslancev smo prav tako pisali, kaj vse bomo naredili, kaj je nujno — kratkoročni, srednjeročni in dolgoročni plani.

Ob koncu leta 1964 ali v začetku 1965 je občinska skupščina sprejela srednjeročni program, po katerem bi reševala problem otroškega varstva in ga rešila do konca 1970. Do časa, ko naj bi bila ta naloga opravljena, nas loči še dve leti in 10 mesecev. Pravijo, da so načrti že pripravljeni, pravijo tudi, da se precej odbornikov in občanov ne strinja z lokacijo, ker je na preveč prometnem kraju. Odborniki so letos na skupščini postavili vprašanje, kaj je glede tega že narejeno.

Toda pri vprašanju je tudi obstalo. V eni lanskoletnih števil je o problemu otroškega varstva v Kranju pisal tovariš P. Gantar, in sicer na osnovi razprav in priporočil občinskega sindikalnega sveta. Kljub vsemu ostaja problem nerešen in skoraj nedotaknjen. In tudi precej drugih, prav tako perečih.

Del odbornikov in poslancev se bo letos zamenjalo, del jih bo ostalo. Del tistih, ki pa so v občinskih ali republiških organih opravljal vodilne funkcije, bo rotiralo, ne da bi v svojem mandatu opravili vsaj nekaj vidnih nalog. Vprašanje je, kaj so naredili tudi za otroško varstvo, za mladino — za svoje volivce. Doselej nismo zasledili, razen pri častnih izjemah, pri nikomur čuta odgovornosti. In to ni prav, kajti od vsega nam ostajajo le obljube.

JOŽE ŠTULAR

zelo racionalen. Dokončna izvedba programa namreč omogoča predvideno zmanjšanje števila zaposlenih za več kot 60, prihranek pa skladiščnemu prostoru za zmanjšanje ostalih stroškov ter cel niz drugih prednosti kot hitrejše manipulacije z materialom, manj okvar itd. V programu je prikazana tudi organizacija internega transporta oz. celoten program pogojev z dobro pripravljenim in izvedeno organizacijo dela.

S tem, da se mehanizira in organizira transport med delovnimi enotami, pa še ni opravljeno vse. Po delovnih enotah bodo še ostali (nadaljevanje na 4. strani)

NADALJEVANJA

Kvaliteta in nagrajevanje

gojih, okvara ruskega mešalnika v mesecu maju, zaradi česar je nujno sledilo improviziranje pri mešanju zmesi in težave pri nadaljnji predelavi zmesi oz. nadaljnjem proizvodnem procesu. Slabša kvaliteta je bila tudi v mesecu avgustu in septembru, na kar je vplivala poizkusna proizvodnja nekaterih dimenzij po novih specifikacijah, po novi tehnologiji in okvare novih BOM preš.

Vprašanje:

Ali mi lahko poveste še kaj o nagrajevanju vulkanizerjev oz. bodočem uvajanju nagrajevanja po kvaliteti v našem podjetju?

Odgovor:

Nagrajevanje vulkanizerjev je osnovano na nekoliko drugačnem principu, tu se nagradjuje vulkanizerje po napakah, ki so se pojavile že na gotovem izdelku, in sicer: eventualno zaradi nezadostne pazljivosti neposrednih proizvajalcev — vulkanizerja, njegovega pomočnika itd., to se pravi, zaradi napak, ki jih je povzročil sam oz. napak, katere bi lahko s pravočasnim ukrepanjem preprečili. Pri tem principu je na videz morda večja povezava med nagrajevanjem in kvaliteto gotovega izdelka.

Glede uvajanja nagrajevanja v drugih DE bi omenil samo to, da je za nagrajevanje pač potrebno mnogo podatkov in je uvajanje nagrajevanja odvisno tudi od tega, v kakšnem obsegu bo uvedena kontrola v proizvodnih DE, kar pa seveda zavisi zopet od razpoložljivih kadrov.



Tehtanje vulkanizacijskih sredstev v sestavljalnici II

Nekatere skupine delavcev je možno namreč nagrajevati na osnovi podatkov tekoče kontrole, ki ugotavlja odstopanje oziroma napake na delovnem mestu samem, medtem ko je možno zopet druge skupine nagrajevati po kvaliteti glede na napake na končnih izdelkih.

Tako je npr. takoj možno uvesti nagrajevanje po kvaliteti pri gumiranju korda, kjer že imamo določene podatke tekoče kontrole, nadalje v velopnevmatikarni na osnovi napak končnih izdelkov. Za nagrajevanje v TH je predhodno potrebna uvedba kontrole proizvodnega procesa, za kar služba kontrole kakovosti za enkrat še nima razpoložljivega kadra. Predvsem pa bi bilo nujno uvesti nagrajevanje po kvaliteti v DE valjarna II, saj že od kvalitete polizdelkov v veliki meri zavisi kvaliteta gotovih izdelkov. Upravni odbor je v ta namen že odobril naši službi namestitve nekaj novih kontrolorjev.

Vprašanje:

In še zadnje vprašanje: Kako je s kvaliteto v letošnjem letu?

Odgovor:

Moram reči, da smo v letošnjem letu kar dobro pričeli. Kvaliteta je v prvih dveh in pol mesecih precej boljše, predvsem v avtopnevmatikarni, ki sicer predstavlja 65 % proizvodnje. Dvignil se je odstotek I. kvalitete tovarne in potniške pnevmatike, škarta in odpadka pa je precej manj predvsem pri potniških avtoplaščih.

MI IN SKUPNOST

ton proizvodnje gotovih izdelkov, kar predstavlja padec za 3,4 % oz. znižanje izkoriščenosti kapacitet na 63 %. Če predpostavljamo, da se potrebe domačega tržišča še vedno večajo, pomeni to zmanjšanje še vedno porast uvoza gotovih gumijevih izdelkov. Ker mnoge, zlasti vzhodne države občutno subvencionirajo izvoz in na ta način nastopajo z dumping cenami, lahko pričakujemo še nadaljnje težave, s katerimi se bo v letošnjem letu srečavala naša industrija.

S perspektivnim planom za leto 1967 je nekako določen porast proizvodnje gumarske industrije za 9,5 %. Menim, da je ta porast vsekar treba zagotoviti, ne pa obratno: izkoriščenost kapacitet še zmanjšati. S tem v zvezi je združenje gumarske industrije začelo postopek, da se vsaj za 10.000 ton gotovih gumijevih izdelkov, ki smo jih lani uvozili preko realnih potreb, zagotove industriji potrebna devizna sredstva, ki bi omogočila to proizvodnjo doma. S tem v zvezi smo zahtevali od odgovornih organov, da zagotove gumarski industriji v letu 1967 naslednja sredstva:

— po GDK 10.200.000 \$
— nabavljena

v drugih oblikah 2.000.000 \$
— za 9,5 % porast proizvodnje 1.200.000 \$
— za proizvodnjo omenjenih 10.000 ton pnevmatike 3.200.000 \$
Skupno 16.600.000 \$

Ta sredstva bi omogočila proizvodnjo 85.360 ton gotovih izdelkov in 80 % izkoriščenost kapacitet.

Proizvedli naj bi:

— 43.000 ton pnevmatike,
— 30.239 ton tehnične robe,
— 15.121 ton gumijeve obutve.

Za polno izkoriščanje kapacitet pa je vsekakor treba iskati rešitev v izvozu, pri čemer smo storili tudi vse potrebno, da se nam prizna izvozno-uvozni odnos 1:1. Iz teh kratkih podatkov je razvidno, da ni iskati vedno vseh napak samo pri proizvodnji, temveč da je zlasti v zadnjem času veliko več napak oz. nemogočih pogojev izven tovarniških vrat. Ne želim popolnoma ničesar drugega, le enako upoštevanje, kot velja za druge industrijske panoge, ali pa še boljše: naj velja reforma dejanskega za vsa področja našega življenja in dela in ne samo za industrijo, ali pa, kar je še slabše, za industrijsko razvita področja.

JANEZ BERAUS

Slovenski mladini! občanom slovenskih občin! slovenski javnosti!

Zemlja naše Gorenjske pod Stolum ni samo naravnih lepot bogata, temveč tudi mnogih starih domov, v katerih je tekla zibelka velikim slovenskim možem, ki so živeli v daljnji ali bližnji minulosti. V Doslovičah, vasi med Begunjami in Zirovnico, je eden takih domov, starosvetna kajža — rojstna hiša Frana Saleškega Finžgarja.

Z življenjem, ki ga je živel ves zavzet za slovenstvo, v polni meri razumevajoč tisočletne težnje svojega naroda in sodelujoč z njim v majetkih preizkušnjah, z življenjem, v katerem je ustvaril delo, ki nam bo nenehno zgled in vir neusahljive ljubezni do domovine, velike skrbi za kleno domačo materino besedo, neustavljive zavzetosti za svetlo rast mladega rodu in neuklonljive predanosti dobremu, naprednemu in vrednemu, se je Fr. S. Finžgar kot človek in umetnik uvrstil med tiste sinove slovenske matere, ki jim bosta nenehno veljala naša hvaležnost in spoštovanje.

Iskren namen, da se Finžgarjeva rojstna hiša, ki je tudi vreden in zanimiv spomenik starega kmečkega stavbarstva, preuredi v muzej, so doslej preprečevale kulturnemu snovanju ne zmerom naklonjene in izjemne razmere, ki danes celo grozijo, da se preureditev če že ne onemogoči, pa prav gotovo ob nepopravljivi in nenadomestljivi škodi zavleče v nedogled in negotovost. Zato je bil za odkup Finžgarjeve rojstne hiše in njeno preureditev v muzej ustanovljen odbor, ki so v njem kulturni, javni in družbeni delavci jeseniške in radovljiške občine; odločno se bodo trudili, da se Finžgarjeva rojstna hiša čimprej odkupi in preuredi v kulturni, spominski in narodopisni muzej.

Za uresničitev tega namena se odbor obrača na slovensko mladino, vse občane slovenskih občin in vso slovensko javnost s pozivom in prošnjo, da po svojih močeh prispevajo v sklad za odkup Finžgarjeve rojstne hiše. Samo deset starih dinarjev naj prispeva vsak Slovenec in Finžgarjeva rojstna hiša bo odkupljena in preurejena v muzej! Ob tem pozivu in prošnji vodi odbor misel in prepričanje, da hvaležna oddolžitve spominu pisatelja tako zelo branega in priljubljenega romana kot je »Pod svobodnim soncem«, ni samo dolžnost občanov jeseniške občine, temveč vsega slovenskega naroda. Ne smemo pozabiti, da je bil prav Fr. S. Finžgar pobudnik in zavzet navduševalec slovenske mladine pred vojno, da je s svojim prispevkom odkupila in v naši skupni lasti ohranila rojstno hišo velikega Vrbljana dr. Franceta Prešerna.

Tudi tokrat se bo prav gotovo vsa slovenska mladina odzvala našemu pozivu; o akciji bo natančneje seznanjena še prek svojih šolskih vodstev. Vse druge posameznike, društva, delovne in družbene skupnosti pa prosimo, da za odkup Finžgarjeve rojstne hiše in za njeno preureditev v muzej namenjena sredstva nakažejo na žiro račun št. 5153-679-2135 na naslov zveza kulturno prosvetnih organizacij občine Jesenice — sklad za odkup Finžgarjeve rojstne hiše.

Odbor za odkup Finžgarjeve rojstne hiše s hvaležnostjo računa na kulturno zavest in razumevanje nas vseh. Svojo nalogo šteje za neogibno dolžnost vsega našega naroda; o poteku del bo sproti obveščal slovensko javnost.

Odbor za odkup
Finžgarjeve rojstne hiše
Jesenice

Reorganizacija zveze komunistov

Od brionskega plenuma dalje govorimo o reorganizaciji ZK. Minilo je že več mesecev, pa še do danes nismo našli najustrežnejših načinov, kako speljati reorganizacijo ZK.

Pred nekaj meseci so začele aktivno in masovno razpravljati osnovne organizacije o nalogah in vlogi članstva pri izpeljavi vsebine reorganizacije. Mnenje, da je reorganizacija samo preusmeritev oz. prestavitev osnovnih organizacij ZK iz podjetij na teren, v komunjo, je nepravilno.

Kaj je potem sploh reorganizacija organizacije ZK? To je vključitev slehernega člana ZK v sedanje gospodarsko dogajanje tam, kjer dela, kjer živi. Naša naloga torej je, vključiti se v gospodarsko reformo, v mehanizem družbenega upravljanja. Uresničiti naše splošne akte (statut) in jih prenesti iz teorije v prakso.

Do kraja se moramo otresti naše prejšnje vsebine dela v času administrativnega socializma. Ne

smemo dovoliti, da bi nas čas prehitel.

Članom ZK v času NOB in po vojni so bile povsem jasne njihove naloge. Danes prihajamo v praksi v nasprotju in priznati moramo, da smo vsebino našega dela dostikrat prilagajali trenutni situaciji. Če se povrnemo na prejšnje misli, so naše sedanje naloge dovolj razumljive in jasne: dohiteti čas, vključiti se v gospodarski mehanizem, osvestiti se naše odgovornosti. Kje konkretno bomo delali, pa je stvar organizacijskih oblik, vendar nam mora biti jasno, da bomo morali delovati povsod: v tovarni in na terenu. Poglavitno je, da se v to vključimo masovno, ne pa v manjših osnovnih organizacijah, kakor smo delali doslej. To pa je tudi del realizacije reorganizacije.

Prav bi bilo, da se člani naše delovne skupnosti — komunisti — aktivno vključimo v reševanje teh vprašanj.

BLAZ STUDEN

Žene so praznovale svoj dan - 8. marec

V sredo, 8. marca, so tudi žene naše tovarne praznovale svoj dan. Za boljše razpoloženje in svečani del praznovanja so mladinci pripravili prijeten, mogoče pa malo prekratek program — recital, ki je ponazarjal delo žene od časa pred narodnoosvobodilno vojno, med njo in po njej. Po recitalu je zaigral trio nekaj poskočnih viž, tako da so se žene pripravile oz. »preusmerile« iz resnega v zabavnejši del programa. Nastopila je tudi naša folklorna skupina z venčkom gorenjskih narodnih plesov. Videti je bilo, da jih je ravno to razživelo. Prav tedaj pa je bilo programa konec.

V domu JNA so se zabavale naše žene in dekleta iz kranjskih obratov Save. Po programu jih je sindikat pogostil z zakusko. Praznično razpoloženje se je le počasi stopnjevalo. Ne vem, ali jih je motilo to, da so praznovale v domu JLA, ali kaj drugega. Čez urico, dve se je le odprlo. Začela se je zabava v pravem smislu. Zaplesale so in se vrtile. Nekatere je ples kmalu zdelal, morda že dolgo niso plesale. Bolj ko se je ura približevala polnoči, bolj so se redčile vrste predvsem starejših žena in tistih, ki so morale naslednji dan v službo.

Kako je bilo na Vrhniki, v našem obratu II? Tudi tu so praznovale v domu JNA, vendar jih to ni motilo. Prav prijetno so se počutile. Spored se je odvijal približno tako kot v Kranju, vendar s to razliko, da so folklornisti ob zaključku venčka stopili z odra med žene, ansambel je zaigral

TONI HORVAT

Zabavno glasbena oddaja »Pokaži kaj znaš!«

Minilo je mesec dni, odkar smo zadnjič sodelovali na javni oddaji »Pokaži, kaj znaš!«, ki je bila v Kamniku. Oddajo v Trzinu je priredila Združena lesna industrija Trzič (ZLIT) v sodelovanju s tovarnami Peko, BPT, Iskra in Sava. Na tej oddaji smo se slabše odrezali kot pa na oddaji v Kamniku. Sicer pa pogledimo, kako je vse skupaj potekalo.

V petek, 24. februarja, ob 19. uri je bila na sporedu oddaja. S tržiško zamudo se je končno pričelo in to seveda zares. Simpatična napovedovalca sta občinstvo na kratko seznanila z namenom in programom oddaje. Tekmovalci so bili bolj ali manj zadovoljni s svojimi nastopi, saj je bila komisija precej »kruta« in je marsikoga spravila ob dobro voljo. Mi, Savčani, nismo obupali in se vztrajno borili za točke in aplavz v prepolni dvorani v Cankarjevem domu.

Ansambel Radia Trzič je precej zavlačeval, saj je nekajkrat »zafuhal« in celo nehal igrati kar na sredi popevke, verjetno niso znali naprej, ali pa je bilo vmes kaj drugega. Po približno dvournem programu in pol, ki je bil precej pester in zanimiv, je sledil težko pričakovani finale — kdo bo prvi in kaj ga čaka za nagrado. Proti pričakovanju so prvo mesto zasedle tri sestre iz Slatne nad Begunjami, ki so zapele dve narodni in s tem dosegle največ točk — 39. Za nagrado pa kam? V Pariz za 8 dni! Peto mesto je zasedel naš Frenk v zelo močni konkurenci, saj so prva štiri mesta dosegli izvajalci, ki so že nastopili na RTV na istoimenski oddaji. Tudi naš pevec Tine Stare ni preveč zaostajal, toda z malo več sreče bi lahko zasedel boljše mesto, kajti prav njega je ansambel vrغل iz tira pri drugi popev-

(nadaljevanje na 4. strani)

Interni transport

razni vozički, stojala, prične in druga, pogostokrat slabo izkoriščena transportna sredstva, kot škripci, transportni trakovi, dvigala itd. Tudi na to področje, ki sega v mikroorganizacijo, v organizacijo delovnega področja in povezave delovnih mest, bo potrebno poseči. Splošno je znano, da je notranji transport prepreka za večjo storilnost, zato ga je treba zmanjšati na minimum. Preveč krčevito se oklepamo tradicije,

premalno upoštevamo, da na videz majhne stvari nosijo v sebi pot do uspeha.

Vemo, da avtomatizacija najbolj rešuje probleme notranjega transporta in povezavo dela, toda reševati je treba vprašanje v sedanjih pogojih, pri obstoječih sredstvih, da bomo čim bolj skladno razvijali proizvodni proces in ga približali načrtom in pogojem avtomatizacije.

FRANCI BALANČ

»Pokaži kaj znaš!«

ki, ker niso igrali v pravilnem duru. Naša tretja pevka Dragica Jeruc si je kot zadnje plasirana priborila enodnevno potovanje v Avstrijo ali v Italijo. To tolažilno nagrado ji je poklonila turistična agencija Kompas. Nastopila je tudi naša folklorna skupina, ki je kljub temu, da je nastopala izven konkurence, odnesla zelo dober vtis.

Po oddaji smo vsi skupaj — tudi naši navijači, seveda — od-

šli v restavracijo Pošta, kjer smo bili gostje tržiške mladine. Marsikomu je ostal Tržič v lepem spominu in tudi veseli in prijazni Tržičani, s katerimi smo skupaj zapeli tisto tržiško »Ta naš Tržič«.

Želimo si še takih oddaj in takih ljudi, kar pa nas je tekmovalcev, si lahko rečemo le staro geslo: zmagovalcev je tisti, ki premaga svoj poraz!

F. B.

Osebnoprečičanje in dviganje rok

Na vseh sestankih, sejah, zborih, in podobno, če se glasuje za kakšno odločitev, se ugotovi, mnenje prisotnih javno ali pa tajno. Z ozirom na važne predloge in odločitve, ki so včasih bistvenega pomena za nadaljnje delo, je potrebno vsekakor material o tem vprašanju vsestransko pripraviti. Zgodí se, da je material tako kompliciran, da glasujoči člani niso povsem na jasnem, kakšne bodo posledice posamezne odločitve. Tudi to se sliši po vogalih, da so dvigali roke pač zato, ker je rekel predsednik, naj potrdijo z dvigom rok. O tem lahko rečemo, da je včasih nekaj pretiravanja, vendar pa se tudi to zgodi.

Ne bi govoril o pomembnosti takega načina dela, ker nam je vsem jasno, da to ni prav. Potrebno je slehernemu prikazati vsako stvar tako, da jo bo jasno razumel, ne glede na to, kakšno izobrazbo ima.

Nekaj podobnega se je zgodilo tudi v torek, 14. marca 1967, na zboru volilcev v tehnični hali. Mimogrede lahko rečem, da si morajo uspešnost akcije o sklicanju in poteku zbora pripisati organizatorji sami sebi. Vprašam samo, kakšen je v resnici efekt tega zbora in ali si bomo še vedno metali pesek o oči. Menim, da bi bilo uspešnejše, če bi tisti material, ki smo ga slišali na zboru, objavili v informativju; tako bi vsaj vsi člani lahko prebrali. Tudi tisti člani, ki so ga slišali, niso veliko odnesli, da ne govorim o zainteresiranosti volilcev.

V drugem delu zbora smo izbrali kandidate za Občinsko skupščino in kandidate za zvezne oziroma republiške poslance. Najprej se bom ustavil pri odbornikih za Občinsko skupščino. Ko so jih posamezniki predlagali v imenu petih volilcev, smo na predlog delovnega predsednika to potrdili z dvigom rok. Veliko članov kolektiva vseh treh ne pozna in so pač dvignili roke, da ne

bi bili izjeme. Menim, da bi lahko glasovali za kandidata šele takrat, če bi ga poznali. Tega pri nas ne upoštevamo. Kot je znano, so bili kandidati za odbornike že nekaj časa evidentirani. Ali ni bilo možno, da bi se predstavili kolektivu preko savskega časopisa, saj bi jih na ta način vsaj delno spoznali in bi se na podlagi njihovih stališč oz. programov odločili zanje.

Ni še vse zamujeno, še je čas in zato naredimo to vsaj za volitve, da bomo izbrali res najboljše, ki nas bo zastopal naslednjo mandatno dobo.

Zadnja točka dnevnega reda zbora volilcev je bila potrditev kandidatov za poslance. Od vseh je bil tu le tov. Snuderl. Slišali nismo nobene karakteristike posameznikov, tako da smo res samo formalno dvigali roke. Praksa je že pokazala, da naši posalniki redkokdaj pridejo med volilce. Zakaj ga ne bi vsaj ob kandidiranju lahko videli (na zboru volilcev) in slišali o njem nekaj besed? Dosti bolj bi bil zanimiv zbor volilcev, če bi nekdo povedal svoje stališče o tem, kako bo zastopal Savo na republiški oziroma zvezni skupščini. V tem primeru ne bi volilci kar na sredini zapuščali zbora, ampak bi gotovo ostali do konca in tudi razpravljali.

Samoupravljanje imamo, vse možne oblike javnega mnenja in kritike, vendar je potrebno vnaprej zagotoviti določene pogoje. Ne moremo se zadovoljiti z besedo, da volilci oz. Savčani niso zainteresirani. Pri organiziranju takega zbora volilcev zbor včasih že vnaprej obsodimo na propad, ker menimo, da nam takšen način dela ne bo prinesel zadovoljivih uspehov.

Marsikdo bo rekel, da so to le malenkosti. Možno! Vendar pogledimo posledice teh malenkosti in bomo kaj kmalu na jasnem, kdo ima prav.

MILE MILIVOJEVIČ

MICKA GUMICA

Ko sem pred snegom pometal okrog naše kurilnice v obratu II in valjarne, sem naletela na prične z regeneratom. Pred nekaj dnevi pa, ko sem odmetavala sneg tam naokrog, so bile prične še vedno na svojem mestu. Samo sedaj je vse skupaj sneg pokrnil. Mogoče je to celo dobro, da se vsaj ne vidi, kaj je tam, koristno pa verjetno ni. Odgovorni se pa dosti ne zmenijo za to. Ne vem, ali ne rabijo te cenene surovine, ali pa so jo nalašč tam pustili, da vreme opravi svoje. Regenerat je označen z rdečo barvo, kar po-

meni njegovo kvaliteto. Verjetno, da ni tako slab, da se ne bi nihče zmenil zanj. Če ne že drugega, bi ga vsaj spravil, da ne bi krasil okoličnice in zavzema prostor, ki je namenjen prometu. Lepa slika našega skladišča.

Družbo regeneratu delajo valji, ki so jih v valjarni II izločili iz obratovanja. Mogoče so jih dali »zaliti«, kakor temu pravijo strokovnjaki, vendar dvomim, saj so to precej zmečkani grelni ali hladilni valji. Cigavi so, nisem mogla ugotoviti, vendar menim, da niso na pravem mestu. Tudi tu bi lahko nekdo pomagal. Kdo naj bi to bil, pa ne vem. Valjarna II, mehanična delavnica ali skladi-



Taborniška organizacija

Če pogledamo v preteklo obdobje taborniškega odreda »Albina Drolca« tovarne Sava Kranj, tedaj vidimo, da je med člani vladala precej velika neresnost in nedelavnost. Člani so se malo interesirali za svoje delo. Delen vzrok za nedelavnost članov je tudi v tem, da je v taborniško organizacijo bilo vključenih majhno število članov, kar je vplivalo na udeležbo na raznih manifestacijah in prireditvah. Prav tako se je v preteklem obdobju »izgubilo« precej inventarja — največ šotorov. Ves ta inventar je kupila tovarna sama iz sredstev, ki so jih prispevali vsi člani našega kolektiva. Ali ne bi mogli od tistih članov, ki so bili za inventar zadolženi, terjati, da je treba šotore vrniti, ali pa plačati. Ali res ni dokumentacije od tistih članov, ki so bili za te stvari zadolženi in odgovorni? Marsikdo si bo mislil: »Pustimo pretekle stvari pri miru!« Toda to ni res, ker bi se tudi v bodoče lahko tako dogajalo.

Zdaj pa še nekaj o novoizvoljenem odboru. Že na prvem sestanku po letni konferenci, ko so poročali o delu taborniške organizacije (na konferenci je bilo okrog 40 članov), so izvolili nov odbor. Za starešino je bil izvoljen Jože Brleč, tajnik Tone Bajuk, ki opravlja tudi funkcijo blagajnika, Milosavljevič Ljubo, načelnik, Milec Danijel in Graorac Mira — člana.

Po tem sestanku se je delo organizacije bolj poživilo. V zvezo tabornikov so sprejeli tudi nekaj novih članov, tako da jih sedaj šteje okrog 50. V kratkem mislijo organizirati nekaj predavanj o Zvezi tabornikov Jugoslavije in o narodnem heroju Albinu Drolcu, po katerem se imenuje tudi naš odred. V prejšnjem mesecu so se udeležili tudi tekmovanja na Bledu.

Treba bo pa še preskrbeti nekaj inventarja, posebej pa še taborniške obleke, ki so nujno potrebne.

Upam, da bo zveza tabornikov bolj popestrila svoje delo, kot pa je bilo to do sedaj. Zato upam, da se bo v Zvezo tabornikov vključilo še več članov, da bo delo v organizaciji uspešno.

LOJZE ŠTEFANEČ

SAVA JE VAŠE GLASILO - ZATO DOPISUJTE!

še rezervnih delov? Od kogarkoli že so, stran z njimi!

Tole pa s poti skozi valjarno II proti skladišču. V oči so me zbudile deske oz. dobesedno letve od bune, cariflexa (vsaj tako piše na deskah) in ne vem od česa še. Veste, težko si zapomnim vsa ta imena, ker so zame bolj tuja. Sami veste, kakšne so te letve, polomljene ali nalomljene na tisoč kosčkov. Pa se čudimo, zakaj tak nered in zakaj tako pomanjkanje prostora. Nujno je treba najti prostor, kamor bodo to leseno embalažo skladali. Menda je tak prostor že določen, vendar ga verjetno zaradi malomar-



Skupina naših tabornikov

ŠAH

23. feb. 1967 so se spet pomerili naši šahisti v mesečnem brzoturnirju za prvaka tovarne. Največ točk sta zbrala Stanešič in Požar, vendar je bil v treh ponovno odigranih partijah prvi

boljši in tako osvojil prvo mesto. Za pol točke je zaostal Gazvoda. Imel pa je dve točki prednosti pred četrtouvrščenim Veseleščem.

Razvrstitev ostalih igralcev pa je razvidna iz tabele!

TABELA ŠAHOVSKEGA BRZO-POTEZNEGA TURNIRJA

Št.	PRIMEK	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	Št. točk	Mesto	%
1	Veselič Lojze	0	1	0	1	0	1/2	0	1	1	4 1/2	V.	50	
2	Gazvoda Vid	1	1	1	1	0	1	1	0	1	7	II.	72	
3	Debeljak Rajko	0	0	1	0	0	1	0	1	0	3	VIII.	33	
4	Rebolj Anžoa	1	0	0	1	0	1	0	0	1	4	VI.	44	
5	Kocjan Ivan	0	0	1	0	0	0	0	0	1	2	IX	22	
6	Stanešič Vlado	1	1	1	1	1	1	1/2	0	1	7 1/2	I.	83	
7	Jakobič Alojz	1/2	0	0	0	1	0	0	1	1	3 1/2	VII.	39	
8	Požar Mirko	1	0	1	1	1	1/2	1	1	1	7 1/2	II.	83	
9	Veselič Anžoa	0	1	0	1	1	1	0	0	1	5	IV.	55	
10	Zrinski Stjepan	0	0	1	0	0	0	0	0	0	1	X.	11	

nosti ne uporabljajo. Tovarshi iz valjarne in skladišča surovin, naredite si red in ven s šaro iz oddelkov. Ne čakajte na nezgodo, saj vidite, koliko žeblice gleda v zrak, pa tudi trska ni prijetna, če se ti zabode v nogo ali roko. Valjarna in skladišče surovin, glejte, da mi ne bo potrebno brusiti jezika zaradi vas!

Odšla sem v obrat I. Pri vratarju kaj čedna slika: vsakomur padejo v oči plakati, ki kličejo na razna predavanja in podobno. Res lepa stvar. Toda najlepše in najbolj primerno mesto pa ni tam, kjer so obešeni. Obešeni so namreč na vrata ter kar preko oken bivšega prostora, kjer so včasih delavci lahko shranjevali nekatere privatne stvari. Res čudno, ko pa zraven visi velika oglasna tabla, ki je večkrat prazna, ali pa visijo na njej že zastarela vabila, obvestila ter zapisniki. Pa ne mislite, da so tisti plakati, ki so zunaj po vratih, oknih ali steni, najnovejši. Ne, še najmanj. Nekdo jih je obesil in tam so ostali. Nekdo, verjetno vratarji ali pa kurirji, bi morali pogosteje to zamenjavati. Pa še to, nikar ne lepote in pritiskajte takih in podobnih stvari na vrata, okna ali zid. To ni lepo, pa škoda se tudi dela.

Tudi naša gradbena skupina ni najboljše. Povsod so dobro vidni ostanki gradbenega materiala. Smo pač takšni. Veste, ko sem grabila po klancu v obratu I, sem naletela na kup tega materiala. Odpadla malta, polomljeni zidaki in podobno leži in čaka svojega odrešenika. Marsikdo si bo celo mislil, da ta kup služi pozimi za potresanje ledu. Potrebno bo poiskati lopato in prevozno sredstvo, pa čeprav bo to »šajtrga« in odpeljati v kraj. Upam, dragi moji gradbeniki, da ne bom več naletela na take stvari, saj vam niso za vzgled. Red pač mora biti.

Pa še to. Vožnja z našim avtobusom utegne biti za marsikoga kaj neprijetno doživetje.

Zgodi se namreč lahko, da te šofer ob koncu vožnje prav lepo ozmerja, pri čemer ne varčuje z neprimernimi izrazi, povrhu vsega pa se lahko zgodi, da za nameček še pljune. Tega sicer ni storil imela pa sem občutek, da je prav to nameraval.

Ne glede na to, ali je bil naš sodelavec upravičen ali ne — avtobus je bil skoraj prazen, mislim, da bi se vožnja lahko končala bolj prijetno za sodelavce in tudi zame, ki sem bila presenečena ob tako grobem nastopu našega šoferja.

Micka Gumica